

Kristýna Homolová: Hudební svět indiánské hudby v České republice. Případ pražské kapely Walden Singers.

Oponentský posudek bakalářské práce

Kristýna Homolová si za předmět svého hudebně antropologického výzkumu zvolila „svět indiánské hudby“, soustředila se přitom téměř výhradně na členy hudební skupiny Walden Singers. Práci vhodně otevírá positioning, v němž Kristýna objasňuje svůj zájem o téma. Otázkou je, proč se zabývala právě touto kapelou, která je, jak píše, jednou ze čtyř v ČR?

Teoretické zakotvení i metodologie jsou zvoleny s ohledem na téma správně, Kristýna se opírá o relevantní publikace. Výzkumné otázky jsou vhodně formulovány, data k jejich zodpovězení autorka sbírala prostřednictvím terénního výzkumu na akcích powwow, zkoušek a rozhovorů se členy hudební skupiny a organizátorkou akcí. Techniky sběru dat i jejich analýza jsou dobře zvolené, ale ne vždy zcela jasně popsány. Na co vše se zaměřovalo zúčastněné pozorování powwow i zkoušek? Je zmíněno pořizování terénních poznámek. Autorka je mohla ještě více vytěžit a zahrnout ve své práci také etnografický popis, resp. momentku z některé ze zkoumaných hudebních událostí (powwow, ale i třeba ze zkoušky kapely), i přesto, že výzkum zkomplikovala od jara 2020 epidemiologická situace v souvislosti s covid-19. Řada zajímavých skutečností, které se objevují na různých místech v průběhu textu, by bylo možné zmínit přehledněji v strukturně vyčleněné (pod)kapitole a rovněž k nim poskytnout analytický komentář. Opakovaně také autorka píše „domnívám se, že“ ... škoda, že nejsou tyto mnohdy zajímavé domněnky podloženy daty, resp. některé otázky zůstávají nezodpovězeny vůbec nebo jen zčásti.

Kristýna zvolila polostrukturované rozhovory, z textu práce však nevyplývá, přinejmenším na jaké tématické okruhy se v rozhovorech soustředila. Lišily se rozhovory s jednotlivými členy kapely? A na co se autorka soustředila v rozhovoru s organizátorkou Karolinou Majerovou? Podkapitoly věnující se jednotlivým hudebníkům jsou až příliš stručné. Vzhledem k tomu, že se autorka zaměřovala na otázku identity de facto blíže zkoumané u členů zvolené hudební skupiny, hodilo by se využít i rozhovor biografický anebo se soustředit i v polostrukturovaných rozhovorech na okruhy spjaté s osobní biografií hudebníků. Výčet některých stěžejních habitů sdílených členy skupiny se sice objevuje v Závěru, přesto se lze ptát, co dále mají společného obchodní technik, farmaceut, projektant a místostarosta a další např. ve svém rodinném zázemí, co bylo prvním popudem zájmu o indinány, atd.? Nakolik dané habitusy sdílejí také se svými posluchači, hlásícími se k euroindiánství? Do jaké míry je euroindiánská identita u členů Walden Singers pouze situační, tj. manifestuje se pouze na událostech typu powwow, zkouškách kapely, apod.? Proč jsou právě Black Lodge Singers „nejposlouchatelnější“ kapelou pro západoevropské posluchače? Zajímavé je zkoumání otázky autenticity u hudebníků i pak jejich přístup k vlastní tvorbě i další otázky, jejichž hlubší zkoumání by ale přesáhlo rámec této práce.

Z formálního i jazykového hlediska je práce v pořádku, pouze místy se objevují gramatické chyby a nepřesnosti v terminologii. V závěrečném soupisu zdrojů chybí rozhovory s účastníky výzkumu, které jsou předtím citovány jen v poznámkách pod čarou.

Práce naplňuje požadavky bakalářské práce. Rozhodně ji proto **doporučuji k obhajobě a hodnotím ji jako výbornou až velmi dobrou.**

V Praze dne 3. 9. 2020

Mgr. Zita Skořepová, Ph.D.